

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.12.2003
KOM(2003) 799 endelig

2003/0141 (ACC)

Ændret forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, og af Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Der er et klart behov for at præcisere den måde, hvorpå medlemsstaterne træffer afgørelser om indførelse af endelige antidumping- og antisubsidieforanstaltninger (udligningsforanstaltninger) på området for handelsbeskyttelsesinstrumenter.

Den nuværende situation gør det muligt for en medlemsstat at afvise Kommissionens forslag i Rådet uden klart at tage stilling, dvs. uden at være nødt til at stemme "nej", hvis en medlemsstat beslutter ikke at følge Kommissionens forslag. Dette undergraver potentielt handelsbeskyttelsesinstrumentets effektivitet og bør derfor behandles ved en ændring af beslutningssystemet.

For at løse dette problem vil antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og nr. 2020/97) skulle ændre til, at der kræves simpelt flertal af medlemsstater forsamlet i Rådet for at forkaste et forslag fra Kommissionen om indførelse af endelige foranstaltninger. Det pågældende forslag til en sådan ændring er blevet ændret på baggrund af drøftelserne med medlemsstaterne (oprindeligt forslag KOM(2003)380).

Efter denne procedure vil medlemsstaterne stadig blive konsulteret i Det Rådgivende Udvalg om et forslag om indførelse af endelige foranstaltninger. Forslaget forelægges derefter for Rådet og vedtages, medmindre Rådet ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det.

Denne nye fremgangsmåde ændrer ikke ansvarsfordelingen efter det nuværende system, men behandler det aktuelle problem kirurgisk, samtidig med at princippet om simpelt flertal respekteres: det sikrer, at medlemsstaterne er nødt til at tage stilling for at forkaste et forslag fra Kommissionen, hverken mere eller mindre.

Da beslutningsprocessen skal anvendes på konsekvent vis i alle de forskellige faser af anvendelsen af antidumping- og antisubsidieinstrumentet, skal denne ændring også anvendes i forbindelse med afgørelser, der følger samme procedure som indførelsen af endelige foranstaltninger, dvs. afgørelser om fornyet undersøgelse eller suspension af foranstaltninger og indgriben over for absorption og omgåelse af antidumping- og udligningsforanstaltninger.

Desuden er der et klart behov for at sikre og endog øge handelsbeskyttelsesinstrumenternes gennemsigtighed og effektivitet. De ændringer, der gøres rede for nedenfor, supplerer ændringerne vedrørende den måde, afgørelserne træffes på inden for dette område.

1. Indførelse af obligatoriske frister for afslutning af fornyede undersøgelser.

I henhold til den nuværende antidumpinggrundforordning gælder der en obligatorisk frist på 15 måneder for nye undersøgelser (13 måneder for antisubsidiegrundforordningens vedkommende). Derimod er den aktuelle frist på 12 måneder for fornyede undersøgelser ikke obligatorisk, men kun vejledende. De erfaringer, der er gjort efter grundforordningernes ikrafttræden, viser, at det uden obligatoriske frister og de nødvendige menneskelige ressourcer er meget vanskeligt at overholde ovennævnte normale frist på 12 måneder. Især gør manglen på faste frister det vanskeligt at få interesserede parter til at overholde proceduremæssige krav. Som følge heraf har fornyede undersøgelser ofte overskredet den normale tidsramme.

Indtil fornyede undersøgelser i forbindelse med udløb er afsluttet, vedbliver de af sådanne undersøgelser omfattede foranstaltninger med at være i kraft. Usædvanligt lange fornyede undersøgelser kan derfor undergrave retssikkerheden og have negative følger for interesserede parter.

Den eneste løsning på dette problem er at indføre obligatoriske frister for afslutning af fornyede undersøgelser. Det foreslås derfor at indføre en obligatorisk frist på 15 måneder for afslutning af interim- og udløbsundersøgelser og samtidig bevare den nuværende vejledende frist på 12 måneder. For fornyede undersøgelser i forbindelse med nye eksportører og genoptagelse af undersøgelser i forbindelse med absorption foreslås en obligatorisk frist på 9 måneder. Disse frister anses for at være den tid, der er nødvendig for at afslutte de forskellige fornyede undersøgelser, idet der lægges behørig vægt på den relative kompleksitet i forbindelse med hver type fornyet undersøgelse.

Det foreslås også at præcisere følgerne i tilfælde af, at disse obligatoriske frister ikke overholdes.

Denne foreslåede ændring er klart et vigtigt skridt i retning mod en bedre forvaltning. Den vil også forbedre de fornyede undersøgelser gennemsigthed, i og med at forudsigeligheden med hensyn til deres afslutning øges betydeligt. Det vil imidlertid kræve en bestemmelse om de respektive menneskelige ressourcer i Kommissionens tjenestegrene til at tage sig af den deraf følgende ekstra arbejdsbyrde. Derfor vil bestemmelserne om frister blive indfaset, således at der startes med fristerne for udløbsundersøgelser, og efter to år følger fristerne for andre undersøgelser.

2. Minimumsfrist for fremsendelse af relevante oplysninger til Det Rådgivende Udvalg

Det Rådgivende Udvalg er det vigtigste bindeled mellem Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med antidumping- og antisubsidieundersøgelser. På grund af emnets art er de relevante oplysninger, der videregives til medlemsstaterne, ofte af høj teknisk art og består af en grundig økonomisk og juridisk analyse. For at gøre det muligt for medlemsstaterne at tage behørigt hensyn til disse oplysninger anses det for at være nødvendigt at fastsætte, at Det Rådgivende Udvalg har en minimumsfrist på 10 dage forud for et møde til at videregive oplysninger til medlemsstaterne.

3. Tilbagetrækning af tilsagn

I lyset af de erfaringer, der hidtil er gjort, er den nuværende praksis med tilbagetrækning af godtagelse af tilsagn desuden unødvendigt tidskrævende. I det nuværende system kræves der godkendelse af en kommissionsafgørelse om tilbagetrækning af en godtagelse af tilsagn samt en rådsforordning om indførelse af told.

I betragtning af at artikel 8, stk. 9, i antidumpinggrundforordningen og artikel 13, stk. 9, i antisubsidiegrundforordningen ikke giver Rådet nogen skønsbeføjelse med hensyn til fastsættelsen af den told, der skal indføres som følge af en misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, er der ikke nogen grund til, at Rådet genindfører den oprindelige told, da man kan opnå det samme ved blot at ophæve fritagelsen for betaling af tolden ved en kommissionsafgørelse.

Med ændringen indføres der således en strømlinet retlig procedure. Det præciseres, at Kommissionen er den institution, der er ansvarlig for godtagelse og tilbagetrækning af tilsagn. Det præciseres videre, at de todsatser, der indføres ved Rådets forordning, finder anvendelse på alle selskaber, der ikke er anført i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn.

For at gennemføre det nye system skal den operative del af de fremtidige rådsforordninger om indførelse af foranstaltninger ændres, således at man i stedet for at opføre de selskaber, der er omfattet af et tilsagn, henviser til den respektive kommissionsafgørelse om godtagelse af tilsagn og eventuelle senere ændringer af en sådan afgørelse.

4. Absorption

I henhold til artikel 12, stk. 1, i antidumpinggrundforordningen kan der indledes antiabsorptionsundersøgelser på grundlag af dokumentation fremlagt af EF-erhvervsgrenen. Der kan imidlertid være tilfælde, hvor EF-erhvervsgrenen ikke har nogen tvingende grunde til at anmode om indledningen af ovennævnte undersøgelser, eller ganske enkelt endnu ikke har konstateret problemets faktiske art/omfang, mens andre interesserede parter kan være berørt af især foranstaltningernes manglende effektivitet. Det forekommer derfor at være nødvendigt at ændre teksten i artikel 12, stk. 1, i antidumpinggrundforordningen, således at det udtrykkeligt anføres, at Kommissionen, medlemsstaterne og alle andre interesserede parter kan anmode om indledning af en antiabsorptionsundersøgelse.

Ifølge den nuværende ordlyd i artikel 12 i antidumpinggrundforordningen er der tale om absorption, når det fremgår, at "gældende foranstaltninger har ført til utilstrækkelige eller ingen ændringer i videresalgspriserne eller de efterfølgende salgspriser i Fællesskabet". Det kan derfor argumenteres, at når det ikke er muligt at fremlægge beviser for en sådan mangel på ændringer, kan det heller ikke bevises, at der forekommer absorption, hverken ved indledningen af en procedure eller når der træffes konklusioner. En række nylige sager har vist, hvordan det undertiden ikke er muligt at fastslå videresalgspriserne eller de efterfølgende salgspriser, når importørerne af den pågældende vare også er de endelige brugere, eller når importørerne ikke samarbejder tilstrækkeligt. På den baggrund foreslås det at ændre ordlyden i artikel 12 i antidumpinggrundforordningen, således at begrebet ændringer i priserne også kommer til at omfatte fald i eksportpriserne, med henblik på vurderingen af, hvorvidt der forekommer absorption.

Ovennævnte betragtninger gælder tilsvarende for de relevante bestemmelser i antisubsidiegrundforordningen.

Det synes også at være hensigtsmæssigt at præcisere, at eventuelle forøgelse af antidumpingtolden i henhold til artikel 12, stk. 2, i antidumpinggrundforordningen ikke må overstige den absorberede told.

5. Omgåelse

Problemet med omgåelse af antidumpingtold blev behandlet under de forhandlinger, der gik forud for vedtagelsen af WTO-antidumpingaftalen, men medlemmernes holdninger til spørgsmålet var forskellige, og det endte med, at aftalen ikke kom til at indeholde nogen bestemmelser herom. I stedet blev det sådan, at WTO-medlemmerne i en ministerafgørelse om bekæmpelse af omgåelse, der er knyttet som bilag til WTO-antidumpingaftalen, noterede sig problemet, understregede, at det ville være hensigtsmæssigt at få indført ensartede regler på dette område hurtigst muligt, og henviste dette spørgsmål til afgørelse i WTO's Antidumpingudvalg.

EF lod sin 1994-forordning indeholde bestemmelser om bekæmpelse af omgåelse, idet det blev fastlagt, at antidumpingtold kan udvides til at omfatte indførsel fra tredjelande af den samme vare eller af dele heraf, når der forekommer omgåelse. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og EF, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomiske begrundelse ud over indførelsen af tolden, og som kan omfatte en samleproces i EF eller i et tredjeland.

Disse bestemmelser er hidtil blevet brugt af EF i en sag vedrørende varer fra Brasilien, der blev forsendt via Argentina (hvor omgåelsesforanstaltningerne på det tidspunkt var suspenderet, da der var blevet truffet afhjælpende foranstaltninger); i en sag mod varer fra Folkerepublikken Kina, der blev forsendt via Malaysia; og i fire sager mod varer fra Folkerepublikken Kina vedrørende varer, der blev forsendt via Hongkong, Taiwan og Vietnam. Der er også tre uafsluttede sager i gang mod varer fra Folkerepublikken Kina, Ukraine og Rusland, som forsendes via Moldova.

WTO's praksis er hidtil blevet udviklet, men spørgsmålet er endnu ikke blevet løst af WTO's Antidumpingudvalg, og er heller ikke blevet behandlet inden for rammerne af WTO's system for bilæggelse af tvister.

Det foreslås nu at gøre bestemmelserne i artikel 13 mere operationelle, præcisere dem og opnå større retssikkerhed ved at identificere praksis som især omladning, let ændrede varer og omkanalisering af salg via de producenter eller eksportører, der betaler lavest told. Disse spørgsmål blev ikke behandlet i den forhandlingstekst, der blev fremlagt i december 1991 af den daværende generaldirektør for GATT ("Dunkel-udkastet"). Under alle omstændigheder og uanset hvilken risiko for retstvister der er, har sådanne bestemmelser været operationelle og vil, hvis det bliver nødvendigt, blive forsvaret af EF med samme kraft og overbevisning som hidtil.

Selv om det i artikel 13, stk. 3, i antidumpinggrundforordningen ikke udtrykkeligt nævnes, hvilke parter der har ret til at anmode om indledning af en antiomgåelsesundersøgelse, er sådanne anmodninger hidtil blevet indgivet af EF-erhvervsgrenen. Som nævnt ovenfor vedrørende absorption kan der være tilfælde, hvor EF-erhvervsgrenen ikke har nogen tvingende grunde til at anmode om indledningen af ovennævnte undersøgelser, eller ganske enkelt endnu ikke har konstateret problemets faktiske art/omfang, mens andre parter kan have interesse i, at foranstaltningerne håndhæves effektivt. Det forekommer derfor hensigtsmæssigt at præcisere teksten i artikel 13, stk. 3, i antidumpinggrundforordningen, således at Kommissionen, medlemsstaterne og alle andre interesserede parter udtrykkeligt anføres som parter, der kan anmode om indledning af en antiomgåelsesundersøgelse.

For nylig har man rejst spørgsmålet om, hvorvidt antiomgåelsesundersøgelser kan behandle situationer, hvor en vare, der normalt er genstand for antidumpingtold, ændres en anelse (almindeligvis ved tilføjelse af andre stoffer), således at den "lovligt" kan angives under toldkoder, for hvilke det ikke er berettiget at anvende antidumpingforanstaltninger. Denne ulovlige praksis er allerede implicit omfattet af den nuværende tekst i artikel 13 i antidumpinggrundforordningen. Af hensyn til klarheden anses det imidlertid for at være hensigtsmæssigt at præcisere teksten i artikel 13 i antidumpinggrundforordningen, således at det udtrykkeligt anføres, at fremgangsmåden med mindre ændringer af varer betragtes som omgåelse.

Der har været tilfælde, hvor eksportører, som var underlagt højere individuelle toldsatsen eller resttoldsatsen for landet som helhed, udførte deres varer gennem selskaber, der nød fordel af lavere individuelle toldsatsen. En sådan praksis med omgåelse via selskaber er ikke udtrykkeligt omtalt i artikel 13 i antidumpinggrundforordningen. Det er imidlertid klart, at disse fremgangsmåder undergraver foranstaltningernes afhjælpende virkninger, og det bør derfor gøres muligt at sanktionere en sådan adfærd. Derfor foreslås det at ophæve de individuelle toldsatsen for selskaber, for hvilke det konstateres, at de følger sådanne fremgangsmåder, og lade dem være omfattet af resttoldsatsen for landet som helhed.

Antidumpinggrundforordningens artikel 13, stk. 4, indeholder bestemmelser om fritagelse for (udvidet) told på indførsel af varer, der ikke er genstand for omgåelse. Det anføres ligeledes, at anmodninger skal være ledsaget af et toldcertifikat udstedt til importørerne, hvori det erklæres, at indførslen af varerne ikke indebærer omgåelse. I de tilfælde, hvor omgåelse finder sted uden for EF (dvs. eksporterende producenters omgåelse i tredjelande), vil enhver form for fritagelse for told imidlertid kun give mening, hvis den tilstås de eksporterende producenter i de pågældende lande, som ikke omgår foranstaltningerne. Ifølge den seneste praksis tilstås fritagelser i kraft af en rådsforordning til eksporterende producenter i tredjelande. Det foreslås at ændre artikel 13, stk. 4, i antidumpinggrundforordningen, således at der klart skelnes mellem fritagelser med hensyn til omgælinger, der finder sted inden eller uden for EF, og mellem anmodninger om fritagelse indgivet under eller efter en antiomgælgelsesundersøgelse.

Ovennævnte betragtninger gælder tilsvarende for de relevante bestemmelser i antisubsidiegrundforordningen.

6. Andre spørgsmål vedrørende håndhævelse

Ordlyden i artikel 19, stk. 6, i antidumpinggrundforordningen - "Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet" - er uklar med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt oplysninger, som indsamles inden for rammerne af en undersøgelse, f.eks. kan bruges med henblik på indledning af en anden undersøgelse vedrørende samme vare. Det forekommer derfor hensigtsmæssigt at præcisere, at dette er muligt inden for rammerne af samme procedure.

I henhold til artikel 6, stk. 3 og 4, i antidumpinggrundforordningen kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, når der er behov herfor. Det ville imidlertid være yderst nyttigt, hvis bestemmelserne i disse stykker, som kun finder anvendelse på igangværende antidumpingundersøgelser, kunne udvides til også at omfatte perioden efter indførelsen af foranstaltninger, således at de kan anvendes til overvågning af tilsagn og kontrol af foranstaltningernes effektivitet. Sådanne oplysninger skal selvfølgelig være omfattet af forordningens bestemmelser om fortrolighed. Det foreslås med henblik herpå at indføje et nyt stykke under artikel 14 i antidumpinggrundforordningen.

Ovennævnte betragtninger gælder tilsvarende for de relevante bestemmelser i antisubsidiegrundforordningen.

Det foreslås derfor, at Rådet vedtager vedlagte forslag til forordning, der skal offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Ændret forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, og af Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 384/96² (i det følgende benævnt "antidumpinggrundforordningen") og forordning (EF) nr. 2026/97³ (i det følgende benævnt "antisubsidiegrundforordningen") vedtog Rådet fælles regler for beskyttelse mod henholdsvis dumpingimport og subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen benævnes i det følgende samlet "grundforordningerne").
- (2) Grundforordningerne fastsætter en procedure for indførelse af endelige antidumping- og udligningsforanstaltninger, ifølge hvilken Rådet med simpelt flertal og efter forslag fra Kommissionen indfører endelige foranstaltninger.
- (3) I betragtning af nylige erfaringer med anvendelsen af grundforordningerne og for at bevare handelsbeskyttelsesinstrumenternes gennemsigtighed og effektivitet anses det for nødvendigt at revurdere den måde, hvorpå Fællesskabets institutioner samarbejder i proceduren for indførelse af endelige antidumping- og udligningsforanstaltninger.
- (4) I henhold til den nuværende fremgangsmåde bliver et forslag fra Kommissionen kun vedtaget, hvis et flertal af medlemsstater stemmer for det. Dette betyder, at stemmeundladelser reelt tæller mod Kommissionens forslag. Det kan til igen føre til en situation, hvor et forslag fra Kommissionen ikke vedtages af Rådet på grund af antallet af stemmeundladelser.

---

¹ EUT C .....af ....., s....

² EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

³ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1973/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 4).

- (5) For at løse dette problem effektivt skal grundforordningerne ændres således, at der kræves simpelt flertal af medlemsstater forsamlet i Rådet til at forkaste et forslag fra Kommissionen om indførelse af endelige foranstaltninger. Efter denne procedure anses foranstaltninger for at blive vedtaget, medmindre Rådet ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det.
- (6) Det er hensigtsmæssigt at anvende en sådan procedure for at strømline Fællesskabets beslutningsproces uden at ændre Kommissionens og Rådets respektive roller i anvendelsen af grundforordningerne.
- (7) Af hensyn til en konsekvent anvendelse af beslutningsprocedurer i henhold til grundforordningerne bør procedurerne for andre afgørelser, der træffes af Rådet i henhold til grundforordningerne, hvortil der i alt væsentligt forudses samme procedure som for indførelsen af endelige foranstaltninger, også tilpasses. Ovennævnte fremgangsmåde bør derfor også vedtages for procedurerne vedrørende fornyede undersøgelser, genoptagelse af undersøgelser, omgåelse samt suspension af foranstaltninger.
- (8) Antidumpinggrundforordningen fastsætter obligatoriske frister for afslutning af undersøgelsesprocedurer indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, i antidumpinggrundforordningen, mens fornyede undersøgelser indledt i henhold til artikel 11, stk. 2, 3 og 4, og genoptagelse af undersøgelser i henhold til artikel 12 i antidumpinggrundforordningen kun er genstand for en vejledende frist.
- (9) Antidumpingforanstaltninger forbliver i kraft, indtil resultatet af en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i antidumpinggrundforordningen foreligger. Usædvanligt lange fornyede undersøgelser i henhold til denne artikel kan derfor undergrave retssikkerheden og have negative følger for interesserede parter. Tilsvarende uønskede virkninger kan følge af for langvarige fornyede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 3 og 4, og genoptagelse af undersøgelser i henhold til artikel 12 i antidumpinggrundforordningen.
- (10) Det er derfor hensigtsmæssigt også at indføre obligatoriske frister for afslutningen af fornyede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 2, 3 og 4, og genoptagelse af undersøgelser i henhold til artikel 12 i antidumpinggrundforordningen.
- (11) De forskellige typer fornyede undersøgelser har forskellige mulige dækningsområder og grader af kompleksitet. Der bør tages behørigt hensyn til disse forskelle ved fastsættelsen af passende frister for afslutning af undersøgelserne.
- (12) For det første kan fornyede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i antidumpinggrundforordningen under visse omstændigheder være lige så komplicerede som nye procedurer i henhold til artikel 5, stk. 9, f.eks. med hensyn til undersøgelsens omfang eller antallet af interesserede parter. Selv om disse fornyede undersøgelser normalt bør afsluttes inden for den nuværende vejledende frist på 12 måneder, bør den obligatoriske frist for afslutning derfor svare til, men ikke være længere end, den periode på 15 måneder, der er fastsat for afslutning af nye procedurer.

- (13) For det andet er fornyede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 4, og genoptagne undersøgelser i henhold til artikel 12 i antidumpinggrundforordningen mindre komplicerede end fornyede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i antidumpinggrundforordningen. Fristen for afslutningen af sådanne fornyede undersøgelser bør derfor være kortere. For så vidt angår fornyede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 4, finder Kommissionen, at fristen for afslutning bør fastsættes til 9 måneder. Denne frist svarer til den maksimale periode, hvor indførsel i henhold til artikel 14, stk. 5, i antidumpinggrundforordningen kan registreres. Da indførsel registreres, indtil fornyede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 4, er afsluttet, bør fristen for afslutning af sådanne undersøgelser ikke overstige den periode, hvori den af undersøgelsen omfattede indførsel kan gøres til genstand for registrering.
- (14) For det tredje findes det, selv om genoptagelse af undersøgelser i henhold til artikel 12 normalt bør være afsluttet inden for den nuværende vejledende frist på 6 måneder, passende at fastsætte den obligatoriske frist til 9 måneder, da der kan være behov for en længere periode til at afslutte undersøgelsen, hvis der skal tages hensyn til reviderede normale værdier. Desuden kan indførsel, der er genstand for en genoptagen undersøgelse i henhold til artikel 12, ligesom indførsel, der er genstand for fornyede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 4, også være genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5. Derfor bør den samme maksimale frist på ni måneder, der gælder for registrering, også gælde for genoptagne undersøgelser i henhold til artikel 12.
- (15) Betragtning 8 til 14 gælder tilsvarende for fornyede undersøgelser i henhold til artikel 18, 19 og 20 i antisubsidiegrundforordningen.
- (16) Det anses for at være fornuftigt at fastsætte en indfasning af frister for fornyede undersøgelser i betragtning af de krav til menneskelige ressourcer, opfyldelsen af sådanne frister vil indebære. En sådan indfasningsperiode vil lette en hensigtsmæssig allokering af ressourcer i tidens løb.
- (17) De oplysninger, der videregives til medlemsstaterne i Det Rådgivende Udvalg, er ofte af høj teknisk art og indebærer en grundig økonomisk og juridisk analyse. For at medlemsstaterne kan få tilstrækkelig tid til at overveje disse oplysninger, bør de sendes senest 10 dage før den mødedato, formanden for Det Rådgivende Udvalg har fastsat.
- (18) I artikel 8, stk. 9, i antidumpinggrundforordningen fastsættes det bl.a., at hvis en part trækker et tilsagn tilbage, indføres der i overensstemmelse med artikel 9 en endelig told på grundlag af de faktiske omstændigheder, der blev fastlagt i forbindelse med den undersøgelse, som førte til afgivelsen af det pågældende tilsagn. Denne bestemmelse har resulteret i en tidskrævende dobbelt procedure bestående af både en kommissionsafgørelse om tilbagetrækning af godtagelsen af tilsagnet og en rådsforordning om genindførelse af tolden. I betragtning af at denne bestemmelse ikke giver Rådet nogen skønsbeføjelse med hensyn til hverken indførelsen af en told, der skal indføres som følge af en misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, eller fastsættelsen af toldsatsen, forekommer det hensigtsmæssigt at ændre bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, 5 og 9, med henblik på at præcisere Kommissionens ansvar og gøre det muligt med en enkelt retsakt at tilbagetrække et tilsagn og bringe tolden i anvendelse. Det er også nødvendigt at sikre, at tilbagetrækningsproceduren afsluttes

inden for en frist på almindeligvis seks måneder og under ingen omstændigheder over ni måneder med henblik på at sikre en korrekt håndhævelse af de gældende foranstaltninger.

- (19) Betragtning 18 gælder tilsvarende for tilsagn i henhold til artikel 13 i antisubsidiegrundforordningen.
- (20) I henhold til artikel 12, stk. 1, i antidumpinggrundforordningen kan der genoptages undersøgelser på grundlag af dokumentation fremlagt af EF-erhvervsgrenen. Andre interesserede parter kan ligeledes have interesse i en sådan genoptagelse af undersøgelser, som tager sigte på at korrigere virkningerne af eksportørens absorption af tolden. Det er derfor nødvendigt at ændre denne artikel med henblik på at udvide muligheden for at anmode om indledning af antiabsorptionsundersøgelser til også at omfatte andre interesserede parter. For at vurdere, om der forekommer absorption, er det ligeledes nødvendigt, at begrebet ændringer i priserne også kommer til at omfatte fald i eksportpriserne, idet dette, i og med at det sænker prisniveauet på EF-markedet, er en af de eventuelle situationer, hvor foranstaltningens afhjælpende virkning kan blive undergravet.
- (21) Betragtning 20 gælder tilsvarende for artikel 19, stk. 3, i antisubsidiegrundforordningen.
- (22) Desuden må det præciseres, at den forøgelse af antidumpingtolden, der indføres som følge af en genoptagelse af en undersøgelse i henhold til artikel 12, stk. 2, i antidumpinggrundforordningen, skal begrænses til højst det beløb, der kan være absorberet, hvilket svarer til den told, der var gældende før genoptagelsen af undersøgelsen.
- (23) I betragtning af at det i artikel 13, stk. 3, i antidumpinggrundforordningen ikke udtrykkeligt nævnes, hvilke parter der har ret til at anmode om indledning af antiomgåelsesundersøgelser, er det hensigtsmæssigt at præcisere, hvilke parter der har ret dertil.
- (24) Erfaringerne har vist, at det også er hensigtsmæssigt at præcisere, hvilke former for praksis der udgør omgåelse af de gældende foranstaltninger. Omgåelse kan finde sted enten inden eller uden for EF. Derfor er det nødvendigt at fastsætte, at de fritagelser for den udvidede told, der i medfør af den nuværende antidumpinggrundforordning eventuelt allerede er indrømmet til importører, også kan indrømmes til eksportører, når tolden udvides med henblik på at afhjælpe omgåelse, der finder sted uden for EF.
- (25) For at sikre at foranstaltningerne håndhæves korrekt, er det hensigtsmæssigt at ændre ordlyden i artikel 19, stk. 6, i antidumpinggrundforordningen hvad angår brugen af oplysninger, som indsamles som led i en undersøgelse, med henblik på indledning af en anden undersøgelse inden for rammerne af samme procedure.
- (26) Betragtning 23 til 25 gælder tilsvarende for artikel 23 og artikel 29, stk. 6, i antisubsidiegrundforordningen.

- (27) For at sikre en bedre håndhævelse af foranstaltningerne er det nødvendigt i et nyt stykke under artikel 14 i antidumpinggrundforordningen at fastsætte, at Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, som er omfattet af grundforordningernes bestemmelser om fortrolighed, med henblik på at bruge disse til at overvåge pristilsagn og kontrollere de gældende foranstaltningers effektivitet. Det er nødvendigt også at indføje et nyt stykke med tilsvarende bestemmelser under artikel 24 i antisubsidiegrundforordningen -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 384/96 ændres således:

1. Artikel 8, stk. 1, affattes således:

“1. Såfremt der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, kan Kommissionen godtage tilfredsstillende frivillige tilsagn fra en eksportør om at ændre sine priser eller om at indstille udførslen til dumpingpriser, hvis det, efter at der har fundet konsultationer sted, findes godtgjort, at dumpingimportens skadelige virkninger dermed bringes til ophør. I så tilfælde og så længe tilsagnene gælder, finder den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 1, eller eventuelt den endelige told, der er indført af Rådet i henhold til artikel 9, stk. 4, ikke anvendelse på den relevante indførsel af den pågældende vare, som er fremstillet af de selskaber, der henvises til i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn med efterfølgende ændringer. Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne dumpingmargenen, og de bør være lavere end dumpingmargenen, hvis sådanne forhøjelser vil være tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.”

2. Artikel 8, stk. 9, affattes således:

“9. Hvis en part i et tilsagn misligholder tilsagnet eller trækker det tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnet tilbage, tilbagetrækkes godtagelsen af tilsagnet, efter at der har fundet konsultationer sted, ved en afgørelse truffet af Kommissionen eller i påkommende tilfælde ved en forordning udstedt af Kommissionen, og den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 7, eller den endelige told, der er indført af Rådet i henhold til artikel 9, stk. 4, finder automatisk anvendelse, forudsat at den pågældende eksportør har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i de tilfælde, hvor han selv har trukket et tilsagn tilbage.

Alle interesserede parter eller medlemsstater kan indgive oplysninger, der indeholder umiddelbare beviser for, at et tilsagn er misligholdt. Den efterfølgende overvågning af, hvorvidt et tilsagn er misligholdt, skal normalt afsluttes senest seks måneder og i intet tilfælde senere end ni måneder efter indgivelsen af en behørigt dokumenteret anmodning. Kommissionen kan anmode medlemsstaternes kompetente myndigheder om bistand til overvågningen af tilsagn.”

3. Artikel 9, stk. 4, affattes således:

"4. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 21, træffer Rådet på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg afgørelse om indførelse af en endelig antidumpingtold. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Er en midlertidig told i kraft, forelægges der, senest en måned før en sådan told ophører, et forslag om endelige foranstaltninger. Antidumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, og den bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet."

4. Artikel 12, stk. 1, affattes således:

"1. Fremlægger den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet eller enhver anden interesseret part senest to år efter foranstaltningernes ikrafttræden tilstrækkelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at eksportpriserne er faldet eller at der ikke er forekommet nogen eller kun utilstrækkelige ændringer i videresalgspriserne eller de efterfølgende salgspriser på den indførte vare i Fællesskabet efter indførelsen af foranstaltninger, kan undersøgelsen, efter at der har fundet konsultationer sted, genoptages for at fastslå, om de pågældende foranstaltninger har haft nogen indvirkning på ovennævnte priser.

Undersøgelsen kan også genoptages på ovenstående betingelser på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat."

5. Artikel 12, stk. 2, sidste punktum, affattes således:

"Fastslås det, at grunden til, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt, er et fald i eksportpriserne, som indtraf forud for eller efter indførelsen af foranstaltninger, kan der foretages en ny beregning af dumpingmargenerne for at tage hensyn til sådanne lavere eksportpriser."

6. Artikel 12, stk. 3, affattes således:

"3. Fremgår det af en undersøgelse i henhold til denne artikel, at der er tale om en større dumpingmargen, kan de gældende foranstaltninger, efter at der har fundet konsultationer sted, ændres af Rådet, som træffer afgørelse på forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med de nye undersøgelsesresultater vedrørende eksportpriserne. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Den antidumpingtold, der indføres i henhold til denne artikel, må ikke være højere end det dobbelte af den told, der oprindeligt er indført af Rådet."

7. Artikel 13, stk. 1, affattes således:

"1. Antidumpingtold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås. Antidumpingtold, der ikke er højere end den restantidumpingtold, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 5, i denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra selskaber, der nyder fordel af individuelle toldsats, i de lande, der er omfattet af foranstaltninger, når de gældende foranstaltninger omgås. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Fællesskabet eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og Fællesskabet, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomiske begrundelse ud over indførelsen af tolden, hvor der foreligger beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme eller lignende varer, om fornødent i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2.

Den i stk. 1 omhandlede praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter bl.a. let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne henvføre varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne, såfremt ændringen ikke indebærer en ændring af dens væsentlige kendetegn; forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande; eksportørernes eller producenternes omorganisering af deres salgsmønstre og -kanaler i det land, der er omfattet af foranstaltninger, med henblik på senere at få udført deres varer til Fællesskabet gennem producenter, som nyder fordel af en lavere individuel toldsats end den, der gælder for fabrikanternes varer; og under de omstændigheder, der er anført i stk. 2, samling af dele gennem en samleproces i Fællesskabet eller et tredjeland."

8. Artikel 13, stk. 3, affattes således:

"3. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1. Undersøgelserne iværksættes efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg ved en forordning udstedt af Kommissionen, hvori det også kan pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller at anmode om garantier. Undersøgelserne udføres af Kommissionen, som kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for ni måneder. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Rådet på forslag fra Kommissionen efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Udvidelsen gælder fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser finder anvendelse på nærværende artikel."

9. Artikel 13, stk. 4, affattes således:

"4. Indførte varer skal ikke registreres i henhold til artikel 14, stk. 5, og er ikke omfattet af foranstaltninger, når de forhandles af selskaber, der nyder fordel af fritagelser. Behørigt dokumenterede anmodninger om fritagelser indgives inden for de frister, der fastsættes i Kommissionens forordning om indledning af undersøgelsen. Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted uden for Fællesskabet, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den pågældende vare, som kan påvise, at de ikke er forbundet til nogen af de af foranstaltningerne omfattede producenter, og for hvilke det findes, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i stk. 1 og 2. Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted inden for Fællesskabet, kan der indrømmes fritagelser til importører, som kan påvise, at de ikke er forbundet til de producenter, der er omfattet af foranstaltningerne.

Disse fritagelser indrømmes ved afgørelse truffet af Kommissionen efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg og er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri.

Hvis betingelserne i artikel 11, stk. 4, er opfyldt, kan der også indrømmes fritagelser efter afslutningen af den undersøgelse, der har ført til udvidelsen af foranstaltningerne.

Såfremt der er gået mindst et år fra udvidelsen af foranstaltningerne, og i tilfælde af at antallet af parter, der anmoder eller vil kunne anmode om fritagelse, er betydeligt, kan Kommissionen beslutte at indlede en fornyet undersøgelse af udvidelsen af foranstaltningerne. En sådan fornyet undersøgelse gennemføres i overensstemmelse med de bestemmelser i artikel 11, stk. 5, der gælder for fornyede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 3."

10. Artikel 14, stk. 4, affattes således:

"4. Er det i Fællesskabets interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg suspenderes i en periode på indtil ni måneder. Suspensionen kan forlænges med højst et år, hvis Rådet på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse herom. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid, efter at der har fundet konsultationer sted, genindføres, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig."

11. I artikel 14 indføjes følgende nye stykke 7:

"7. Uden at dette berører stk. 6, kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, som er nødvendige for effektivt at overvåge anvendelsen af foranstaltninger. I den forbindelse gælder bestemmelserne i artikel 6, stk. 3 og 4. Alle oplysninger, som medlemsstaterne indgiver i henhold til denne artikel, er omfattet af bestemmelserne i artikel 19, stk. 6."

12. Artikel 15, stk. 2, affattes således:

"2. Udvalget indkaldes til møde af formanden. Denne skal hurtigst muligt og senest 10 dage før mødet tilsende medlemsstaterne alle relevante oplysninger."

13. Artikel 19, stk. 6, affattes således:

"6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at oplysninger, der er modtaget som led i en undersøgelse, kan bruges med henblik på at indlede andre undersøgelser inden for rammerne af den samme procedure vedrørende den samme vare."

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 2026/97 ændres således:

1. Artikel 13, stk. 1, affattes således:

"1. Såfremt der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder subsidiering sted og forvoldes skade som følge heraf, kan Kommissionen godtage tilfredsstillende frivillige tilbud om tilsagn, hvorunder

a) oprindelses- og/eller eksportlandet erklærer sig indforstået med at ophæve eller begrænse subsidierne eller at træffe andre foranstaltninger vedrørende virkningerne heraf, eller

b) eksportørerne indvilliger i at ændre deres priser eller at indstille udførslen til det pågældende område, så længe der ydes udligningsberettigede subsidier til denne udførsel, således at Kommissionen, efter at der har fundet konsultationer sted, finder det godtgjort, at den subsidierede indførsels skadelige virkninger dermed bringes til ophør.

I så tilfælde og så længe tilsagnene gælder, finder den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 12, stk. 3, og den endelige told, der er indført af Rådet i henhold til artikel 15, stk. 1, ikke anvendelse på den relevante indførsel af den pågældende vare, som er fremstillet af de selskaber, der henvises til i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn og eventuelle efterfølgende ændringer deraf.

Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne den udligningsberettigede subsidieydelse, og de bør være lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis sådanne forhøjelser er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet."

2. Artikel 13, stk. 9, affattes således:

"9. Hvis en part i et tilsagn misligholder tilsagnet eller trækker det tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnet tilbage, tilbagetrækkes godtagelsen af tilsagnet, efter at der har fundet konsultationer sted, ved en afgørelse truffet af Kommissionen eller i påkommende tilfælde ved en forordning udstedt af Kommissionen, og den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 12, eller den endelige told, der er indført af Rådet i henhold til artikel 15, stk. 1, finder anvendelse, forudsat at den pågældende eksportør eller oprindelses- og/eller eksportlandet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i tilfælde af tilbagetrækning af tilsagnet fra eksportørens eller det pågældende lands side.

Alle interesserede parter eller medlemsstater kan indgive oplysninger, der indeholder umiddelbare beviser for, at et tilsagn er misligholdt. Den efterfølgende overvågning af, hvorvidt et tilsagn er misligholdt, skal normalt afsluttes senest seks måneder og i intet tilfælde senere end ni måneder efter indgivelsen af en behørigt dokumenteret anmodning. Kommissionen kan anmode medlemsstaternes kompetente myndigheder om bistand til overvågningen af tilsagn."

3. Artikel 15, stk. 1, affattes således:

"1. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 31, træffer Rådet på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Er en midlertidig told i kraft, forelægges der senest en måned før udløbet af gyldigheden af en sådan told et forslag om endelige foranstaltninger. Der indføres ikke foranstaltninger, hvis den eller de pågældende subsidier trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Udligningstolden må ikke være højere end det fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb, og den bør være lavere end det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet."

4. Artikel 19, stk. 3, affattes således:

"3. Er den udligningstold, der er indført, mindre end de udligningsberettigede subsidier, kan der iværksættes en midlertidig fornyet undersøgelse, hvis producenterne i Fællesskabet eller enhver anden interesseret part senest to år efter foranstaltningernes ikrafttræden fremlægger tilstrækkelige beviser for, at eksportpriserne er faldet eller at der ikke er forekommet nogen eller kun utilstrækkelige ændringer i videresalgspriserne eller de efterfølgende salgspriser på den indførte vare i Fællesskabet efter indførelsen af foranstaltninger. Fremgår det af undersøgelsen, at de fremførte påstande er korrekte, kan udligningstolden forhøjes, så den svarer til den prisforhøjelse, der er nødvendig for at afhjælpe skaden, idet den forhøjede told dog ikke må overstige det udligningsberettigede subsidiebeløb.

Den midlertidige fornyede undersøgelse kan også indledes på ovenstående betingelser på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat."

5. Artikel 23, stk. 1, affattes således:

"1. Udligningstold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås. Udligningstold, der ikke er højere end den restudligningstold, der er indført i henhold til artikel 15, stk. 2, i denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra selskaber, der nyder fordel af individuelle toldsats, i de lande, der er omfattet af foranstaltninger, når de gældende foranstaltninger omgås. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Fællesskabet eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og Fællesskabet, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, hvor der foreligger beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og bevis for, at der fortsat ydes subsidier til indførslen af samme vare og/eller dele deraf.

Den i stk. 1 omhandlede praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter bl.a. let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne henføre varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne, såfremt ændringen ikke indebærer en ændring af dens væsentlige kendetegn; forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande; og eksportørernes eller producenternes omorganisering af deres salgsmønstre og -kanaler i det land, der er omfattet af foranstaltninger, med henblik på senere at få udført deres varer til Fællesskabet gennem producenter, som nyder fordel af en lavere individuel toldsats end den, der gælder for fabrikanternes varer."

6. Artikel 23, stk. 2, affattes således:

"2. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1. Undersøgelserne iværksættes efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg ved en kommissionsforordning, hvori det også kan pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 24, stk. 5, eller at anmode om garantier. Undersøgelserne udføres af Kommissionen, som kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for ni måneder. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Rådet på forslag fra Kommissionen efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Udvidelsen gælder fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 24, stk. 5, eller der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser finder anvendelse på denne artikel.

Indførte varer skal ikke registreres i henhold til artikel 24, stk. 5, og er ikke omfattet af foranstaltninger, når de forhandles af selskaber, der nyder fordel af fritagelser. Behørigt dokumenterede anmodninger om fritagelser indgives inden for de frister, der fastsættes i Kommissionens forordning om indledning af undersøgelsen. Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted uden for Fællesskabet, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den pågældende varer, som kan påvise, at de ikke er forbundet til nogen af de af foranstaltningerne omfattede producenter, og for hvilke det findes, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i stk. 1. Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted inden for Fællesskabet, kan der indrømmes fritagelser til importører, som kan påvise, at de ikke er forbundet til de producenter, der er omfattet af foranstaltningerne.

Disse fritagelser indrømmes ved afgørelse truffet af Kommissionen efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg og er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri.

Hvis betingelserne i artikel 20 er opfyldt, kan der også indrømmes fritagelser efter afslutningen af den undersøgelse, der har ført til udvidelsen af foranstaltningerne.

Såfremt der er gået mindst et år fra udvidelsen af foranstaltningerne, og i tilfælde af at antallet af parter, der anmoder eller vil kunne anmode om fritagelse, er betydeligt, kan Kommissionen beslutte at indlede en fornyet undersøgelse af udvidelsen af foranstaltningerne. En sådan fornyet undersøgelse gennemføres i overensstemmelse med de bestemmelser i artikel 22, stk. 1, der gælder for fornyede undersøgelser i henhold til artikel 19."

7. Artikel 24, stk. 4, affattes således:

"4. Er det i Fællesskabets interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter konsultationer i Det Rådgivende Udvalg suspenderes i en periode på indtil ni måneder. Suspensionen kan forlænges med højst et år, hvis Rådet på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse herom. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid, efter at der har fundet konsultationer sted, genindføres, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig."

8. I artikel 24 indføres følgende nye stykke 7:

"7. Uden at dette berører stk. 6, kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, som er nødvendige for effektivt at overvåge anvendelsen af foranstaltninger. I den forbindelse gælder bestemmelserne i artikel 11, stk. 3 og 4. Alle oplysninger, som medlemsstaterne indgiver i henhold til denne artikel, er omfattet af bestemmelserne i artikel 29, stk. 6."

9. Artikel 25, stk. 2, affattes således:

"2. Udvalget indkaldes til møde af formanden. Denne skal hurtigst muligt og senest 10 dage før mødet tilsende medlemsstaterne alle relevante oplysninger."

10. Artikel 29, stk. 6, affattes således:

"6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at oplysninger, der er modtaget som led i en undersøgelse, kan bruges med henblik på at indlede andre undersøgelser inden for rammerne af den samme procedure vedrørende den samme vare."

Artikel 3

Forordning (EF) nr. 384/96 ændres således:

1. Artikel 11, stk. 5, affattes således:

"5. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, gælder for genoptagelse af undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 2, 3 og 4. Undersøgelser foretaget i henhold til stk. 2 og 3 gennemføres hurtigt og afsluttes normalt senest 12 måneder efter genoptagelsen af undersøgelsen. Undersøgelser i henhold til stk. 2 og 3 skal i alle tilfælde afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning. Undersøgelser i henhold til stk. 4 skal i alle tilfælde afsluttes senest 9 måneder efter deres indledning. Hvis en undersøgelse i henhold til stk. 2 indledes,

mens en undersøgelse i henhold til stk. 3 er i gang inden for rammerne af samme procedure, afsluttes undersøgelsen i henhold til stk. 3 på samme tidspunkt som det, der ovenfor er fastsat for undersøgelsen i henhold til stk. 2.

Kommissionen forelægger et handlingsforslag for Rådet senest en måned før udløbet af ovennævnte frister.

Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for ovennævnte frister, udløber foranstaltninger inden for undersøgelser i henhold til stk. 2, mens foranstaltninger inden for undersøgelser i henhold til stk. 3 og 4 forbliver uændrede. Der offentliggøres da en meddelelse om det faktiske udløb eller videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i *Den Europæiske Unions Tidende*."

2. Artikel 12, stk. 4, affattes således:

"4. De relevante bestemmelser i artikel 5 og 6 gælder for genoptagelse af undersøgelser i henhold til denne artikel, dog således at sådanne undersøgelser skal gennemføres hurtigt og normalt være afsluttet senest seks måneder efter tidspunktet for deres genoptagelse. Sådanne genoptagne undersøgelser skal i alle tilfælde afsluttes senest 9 måneder efter deres indledning.

Kommissionen forelægger et handlingsforslag for Rådet senest en måned før udløbet af ovennævnte frister.

Hvis den genoptagne undersøgelse ikke er afsluttet inden for ovennævnte frister, forbliver foranstaltningerne uændrede. Der offentliggøres en meddelelse om videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i *Den Europæiske Unions Tidende*."

Artikel 4

Forordning (EF) nr. 2026/97 ændres således:

Artikel 22, stk. 1, affattes således:

"1. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, gælder for alle fornyede undersøgelser, der foretages i henhold til artikel 18, 19 og 20. Undersøgelser i henhold til artikel 18 og 19 gennemføres hurtigt og afsluttes normalt senest 12 måneder efter iværksættelsen af den fornyede undersøgelse. Undersøgelser i henhold til artikel 18 og 19 skal i alle tilfælde afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning. Undersøgelser i henhold til artikel 20 skal i alle tilfælde afsluttes senest 9 måneder efter deres indledning. Hvis en undersøgelse i henhold til artikel 18 indledes, mens en undersøgelse i henhold til artikel 19 er i gang inden for rammerne af samme procedure, afsluttes undersøgelsen i henhold til artikel 19 på samme tidspunkt som det, der ovenfor er fastsat for undersøgelsen i henhold til artikel 18.

Kommissionen forelægger et handlingsforslag for Rådet senest en måned før udløbet af ovennævnte frister.

Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for ovennævnte frister, udløber foranstaltninger inden for undersøgelser i henhold til artikel 18, mens foranstaltninger inden for undersøgelser i henhold til artikel 19 og 20 forbliver uændrede. Der offentliggøres en meddelelse om det faktiske udløb eller videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i *Den Europæiske Unions Tidende*."

Artikel 5

Denne forordning finder anvendelse på alle undersøgelser, der indledes i henhold til forordning (EF) nr. 384/96 og forordning (EF) nr. 2026/97 efter denne forordnings ikrafttræden, dog således at

- artikel 1, stk. 3, 6, 8, 10, 12, og artikel 2, stk. 3, 6, 7 og 9, i denne forordning også finder anvendelse på uafsluttede undersøgelser,

og

- artikel 3 og 4 i denne forordning først finder anvendelse to år efter denne forordnings ikrafttræden med hensyn til undersøgelser, der indledes i henhold til artikel 11, stk. 3 og 4, og artikel 12 i forordning (EF) nr. 384/96 og artikel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 2026/97.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

Politikområde: Eksterne handelsforbindelser, herunder tredjelandes markedsadgang
Aktiviteter: antidumping- og antisubsidieundersøgelser

TITEL: ÆNDRING AF RÅDETS FORORDNING (EF) NR. 384/96 OM BESKYTTELSE MOD DUMPINGIMPORT FRA LANDE, DER IKKE ER MEDLEMMER AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, OG AF RÅDETS FORORDNING (EF) NR. 2026/97 OM BESKYTTELSE MOD SUBSIDIERET INDFØRSEL FRA LANDE, DER IKKE ER MEDLEMMER AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

1. BUDGETPOST (NUMMER OG BETEGNELSE)

20.01.01.01 Udgifter vedrørende tjenstgørende personale inden for politikområdet handel
20.01.02.11 Andre administrationsudgifter i GD for Handel

2. SAMLEDE TAL

2.1. Samlet rammebevilling (del B):... mio. EUR som forpligtelsesbevilling

Ikke relevant

2.2. Gennemførelsesperiode:

Den foreslåede udgift forudses at være af ubegrænset varighed

2.3. Samlet flerårigt skøn over udgifterne:

a) Forfaldsplan for forpligtelses- og betalingsbevillinger (finansieringstilskud) (jf. punkt 6.1.1)

Ikke relevant

Mio. EUR (3 decimaler)

	År [n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
Forpligtelser							
Betalinger							

b) Teknisk og administrativ bistand og støtteudgifter (jf. punkt 6.1.2)

Ikke relevant

Forpligtelser							
Betalinger							

Ikke relevant

a+b i alt							
Forpligtelser							
Betalinger							

c) Personale- og andre driftsudgifters samlede budgetvirkninger (jf. punkt 7.2 og 7.3)

Mio. EUR (3 decimaler)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009 og efterf. år	I alt
Forpligtelser/ betalinger	0	575	1 150	1 725	1 725	1 725/ år	

a+b+c i alt							
Forpligtelser	0	575	1 150	1 725	1 725	1 725/ år	
Betalinger	0	575	1 150	1 725	1 725	1 725/ år	

2.4. Forenelighed med den finansielle programmering og de finansielle overslag

Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering.

Forslaget kræver omprogrammering af de relevante poster i de finansielle overslag.

Omprogrammeringen kan betyde, at bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale må tages i brug.

2.5. Virkninger for budgettets indtægtsside:⁴

[X] Ingen (vedrører tekniske aspekter ved en foranstaltning gennemførelse)

De finansielle indtægter afhænger af omfanget af AD- eller AS-foranstaltninger, der videre er omfattet af den materielle ret, der er indholdt i de to ovennævnte forordninger. Forslaget berører ikke de materielle bestemmelser, men ændrer kun de proceduremæssige bestemmelser.

ELLER

Virkningerne er følgende:

- Bemærk: Alle oplysninger og bemærkninger om beregningsmetoden for virkningerne på indtægtssiden skal vedlægges i et særskilt bilag.

Mio. EUR (1 decimal)

Budgetpost	Indtægter	Forud for aktionen [år n-1]	Efter aktionens iværksættelse						
			[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]	
	a) Indtægter i faste priser								
	Ændringer i indtægterne	Δ							

(Angiv her hver af de berørte budgetposter og indsæt det nødvendige antal linjer i tabellen, hvis virkningen gør sig gældende for flere budgetposter)

3. BUDGETSPECIFIKATIONER

Udgifternes art		Nye	EFTA-deltagelse	Kandidatlandenes deltagelse	Udgiftsområde i de finansielle overslag
IOU	IDB	NEJ	NEJ	NEJ	Nr. 5

4. RETSGRUNDLAG

Traktatens artikel 133

Rådets forordning (EF) nr. 384/96.

Rådets forordning (EF) nr. 2026/97.

Forslag til ændring af Rådets forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, og af Rådets forordning

⁴ Nærmere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

(EF) nr. 2026/97 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

5. BESKRIVELSE OG BEGRUNDELSE

5.1. Behov for EU-foranstaltninger⁵

5.1.1. Mål

Indførelse af obligatoriske frister for afslutning af fornyede undersøgelser.

Indførelsen af obligatoriske frister for fornyede undersøgelser er en væsentlig del af hele pakken af ændringer, som supplerer de ændringer, der var angivet i det oprindelige forslag fra Kommissionen vedrørende den måde, hvorpå medlemsstaterne træffer afgørelser på antidumping- og antisubsidieområdet. Der er mange medlemsstater, som længe har anmodet om ændringer på dette område. Indførelsen af frister skal derfor betragtes som en integreret del af en samlet "pakke", som sikrer en balance mellem de forskellige aspekter, som de respektive ændringer omfatter.

I henhold til den nuværende antidumpinggrundforordning gælder der en obligatorisk frist på 15 måneder for nye undersøgelser (13 måneder for antisubsidiegrundforordningens vedkommende). Derimod er den aktuelle frist på 12 måneder for fornyede undersøgelser ikke obligatorisk, men kun vejledende. De erfaringer, der er gjort efter grundforordningernes ikrafttræden, viser, at det uden obligatoriske frister og de nødvendige menneskelige ressourcer er meget vanskeligt at overholde ovennævnte normale frist på 12 måneder. Især gør manglen på faste frister det vanskeligt at få interesserede parter til at overholde proceduremæssige krav. Som følge heraf har fornyede undersøgelser ofte overskredet den normale tidsramme.

Indtil fornyede undersøgelser i forbindelse med udløb er afsluttet, vedbliver de af sådanne undersøgelser omfattede foranstaltninger med at være i kraft. Usædvanligt lange fornyede undersøgelser kan derfor undergrave retssikkerheden og have negative følger for interesserede parter.

Den eneste løsning på dette problem er at indføre obligatoriske frister for afslutning af fornyede undersøgelser. Det foreslås derfor at indføre en obligatorisk frist på 15 måneder for afslutning af interim- og udløbsundersøgelser og samtidig bevare den nuværende vejledende frist på 12 måneder. For fornyede undersøgelser i forbindelse med nye eksportører og antiabsorptionsundersøgelser foreslås en obligatorisk frist på 9 måneder. Disse frister anses for at være den tid, der er nødvendig for at afslutte de forskellige fornyede undersøgelser, idet der lægges behørig vægt på den relative kompleksitet i forbindelse med hver type fornyet undersøgelse.

5.1.2. Dispositioner, der er truffet på grundlag af forhåndsevalueringen

(Herunder

---

⁵ Nærmere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

- a) *forklares det, hvordan og hvornår forhåndsevalueringen blev foretaget (af hvem, tidsplan) og om rapporten/rapporterne foreligger, eller hvordan de pågældende oplysninger er indsamlet⁶*
- b) *sammenfattes forhåndsevalueringens resultater og konklusioner ganske kort.)*

Efter fremlæggelsen af Kommissionens 19. årsberetning til Europa-Parlamentet om Fællesskabets antidumping- og antisubsidieforanstaltninger, vedtog Europa-Parlamentet i oktober 2002 på eget initiativ en betænkning udarbejdet af parlamentsmedlem Michel Hansenne (ref. A5-0323/2002, PE 316-244). I denne betænkning foreslog Europa-Parlamentet en række forbedringer af de nuværende metoder, bl.a. indførelse af undersøgelsesfrister. I den forbindelse mener Europa-Parlamentet, at Kommissionen bør gives de fornødne ressourcer til at dække behovene som følge heraf (forventet stigning i arbejdsbyrden).

Endvidere har medlemsstaterne - via det rådgivende udvalg for antidumping/antisubsidier og Rådets gruppe for handelsspørgsmål - adskillige gange insisteret på, at undersøgelsesperioderne for fornyede undersøgelser skulle forkortes.

Kommissionen har undersøgt dette forslag og fremlægger nu et forslag til Rådets forordning, som behandler dette spørgsmål. Desuden understreger den fortsat behovet for at vurdere de personalemæssige virkninger.

5.1.3. Dispositioner, der er truffet på grundlag af den efterfølgende evaluering

(Er der tale om videreførelse af et program, skal også konklusionerne af en midtvejs- eller efterfølgende evaluering gengives i kort form)

Ikke relevant

5.2. Indsatsområder og nærmere bestemmelser for støtten

(Under dette punkt beskrives logikken i den foreslåede foranstaltning. Det anføres, hvilke hovedaktioner der skal gennemføres for at nå det overordnede mål. Hver aktion skal have et eller flere delmål, som skal angive de resultater, der forventes i løbet af den foreslåede periode. Målene bør sigte videre end til de umiddelbare resultatkrav, men skal være konkrete nok til at resultaterne bliver identificerbare. For hver hovedaktion anføres:

- en eller flere målgrupper (angiv om muligt antal begunstigede)

Producenter, importører, brugere og forhandlere i EF samt producenter og eksportører i tredjelandene vil få fordel af virkningerne af, at der fastsættes obligatoriske frister i fornyede undersøgelser. Alle disse parter har tidligere udtrykt bekymring over den tid, det tager at afslutte undersøgelser, og har understreget, at den usikkerhed, der er forbundet hermed, skader deres aktiviteter.

- delmål for programperioden (målbare)

På grundlag af de mål, der er anført under punkt 5.1.1., har indførelsen af obligatoriske frister i fornyede undersøgelser følgende delmål:

---

⁶ Hvilke oplysninger der mindst skal gives om nye initiativer, fremgår af dokument SEK(2000) 1051.

- handelsbeskyttelsesinstrumenterne får større gennemsigthed
  - instrumenternes effektivitet øges
  - det undgås at påføre de interesserede parter negative økonomiske følger
- konkrete foranstaltninger til gennemførelse af aktionen

For at klare den ekstra arbejdsbyrde, der vil opstå som følge af indførelsen af frister i fornyede undersøgelser, er det nødvendigt, at der forudses mere personale. Antallet af ekstra sagsbehandlere, som der er brug for til at klare den øgede arbejdsbyrde som følge af indførelsen af en 15-måneders frist for midlertidige fornyede undersøgelser og fornyede undersøgelser i forbindelse med udløb, er 14 (7 A- og 7 B-stillinger) samt en C-stilling til sekretariatsstøtte.

Disse tal er beregnet på grundlag af antallet og typen af de i øjeblikket igangværende nye sager og undersøgelser, antallet af aktuelt disponible sagsbehandlere og de fornyede undersøgelses gennemsnitlige længde i de seneste år.

Udtrykt målbart: interimundersøgelser og fornyede undersøgelser i forbindelse med udløb tegner sig for 69 % af de samlede undersøgelses måneder, hvilket resulterer i 53 sagsbehandlere, som udelukkende beskæftiger sig med disse undersøgelser. For at kunne klare de kortere frister, der foreslås (fra gennemsnitligt 19 måneder til de foreslåede 15 måneder), skal der lægges yderligere 14 sagsbehandlere til de eksisterende 53. Det skal bemærkes, at denne beregning afspejler situationen pr. 31. oktober 2003. Resultatet blev krydstjekket ved at foretage samme beregning for situationen pr. 31. december 1998, 1999, 2000, 2001 og 2002. Alle disse beregninger har fuldt ud understøttet vurderingen af, hvor meget ekstra personale der er påkrævet, da denne type undersøgelses relative betydning i GD Handels arbejdsbyrde også er blevet bekræftet.

Anvendelsen af frister for fornyede undersøgelser vil blive indfaset i 2 etaper. Samtidig med ændringernes ikrafttræden, vil der gælde obligatoriske frister for alle nye fornyede undersøgelser i forbindelse med udløb. 2 år efter ændringernes ikrafttræden vil der også gælde frister for interimundersøgelser. Med andre ord vil den ekstra arbejdsbyrde, som indførelsen af frister vil medføre, gradvis vokse. Derfor foreslås det også at øge personalet i 3 omgange med 5 ekstra stillinger om året i 3 år. Hvad angår 2004, vil det være muligt at klare sig med det eksisterende personale. Dette skyldes den omstændighed, at der kun er forudset en mindre ekstra arbejdsbyrde for 2004, da en betydelig del af de fornyede undersøgelser, som skal gennemføres det år, vil have en indledningsdato, der ligger før ændringernes ikrafttræden. En udløbsundersøgelse, der er indledt i oktober 2003, vil f.eks. normalt blive afsluttet i april 2005. Det er klart, at efterhånden som tiden går, vil der være flere og flere udløbsundersøgelser, og fra og med 2006 vil også interimundersøgelserne være underlagt strenge frister, hvilket betyder, at der gradvis bliver brug for mere personale i løbet af ovennævnte periode på 3 år.

	2004	2005	2006	2007
Antal ekstra medarbejdere	0	5	5	5

F.eks. beløber antallet af sager, i hvilke der vil kunne anmodes om en fornyet undersøgelse i forbindelse med udløb i henhold til artikel 11, stk. 2, eller artikel 18, sig til 23 i 2004 og 64 i 2005.

Desuden vil der blive brug for et yderligere budget til at dække ekstra tjenesterejser inden for en vis tidsramme (hidtil har tjenesterejser kunne omlægges, så de kom ind under budgettet for det efterfølgende år, da der ikke var nogen tidsfrister at overholde).

GD Handel har valgt både at benytte 2-trinsmetoden (dvs. gradvis indfasning af obligatoriske frister) og at anmode om ekstra personale for fuldstændigt at sikre, at de obligatoriske frister kan overholdes, når de først er indført. Hvis Kommissionen ikke overholder disse frister, vil det nemlig få alvorlige konsekvenser for både de økonomiske aktører og for Kommissionen. I forbindelse med udløbsundersøgelser vil de eksisterende AD/AS-foranstaltninger automatisk udløbe. Det betyder, at EF-erhvervsgrenen ikke længere vil være beskyttet af AS/AD-told, selv om den har ret til sådanne foranstaltninger. Det vil igen gøre Kommissionen juridisk ansvarlig (betaling af skader, klager over dårlig forvaltning). I forbindelse med interimundersøgelser vil foranstaltningerne forblive uændrede, hvis fristen ikke overholdes. Det kan igen få den konsekvens, at eksportører og importører stadig er underlagt AD/AS-told, selv om den pågældende told skulle have været sænket eller ophævet på grundlag af de oplysninger, der er indgivet i forbindelse med interimundersøgelsen. Her er de negative finansielle konsekvenser for eksportører og importører igen helt åbenlyse, ligesom Kommissionens ansvar som følge heraf er indlysende.

– umiddelbare resultatkrav

Fornyeede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 2, og artikel 18 i antidumpinggrundforordningen og antisubsidiegrundforordningen vil umiddelbart være omfattet af bestemmelserne i forslaget, herunder også uafsluttede undersøgelser. Udtrykt målbart betyder dette, at der i 2004 vil være 23 AD/AS-sager, for hvilke der vil kunne anmodes om en sådan fornyet undersøgelse.

– resultaternes forventede virkninger for realiseringen af det overordnede mål

De ovenfor beskrevne resultater vil være en direkte opfyldelse af formålet med at ændre grundforordningerne.

Endelig skal det oplyses, hvordan finansieringsstøtte ydes (støttesats og -form).

5.3. Gennemførelsesmetoder

(Her anføres det, hvilke metoder der skal benyttes til at gennemføre aktionerne: Skal de forvaltes direkte af Kommissionen med vedtægtsmæssigt eller eksternt personale, eller skal forvaltningen overdrages til eksterne parter? Er det sidste tilfældet, oplyses det, hvordan det sker (overdragelse til kontorer for teknisk bistand, agenturer, kontorer eller decentrale forvaltningsenheder; deling af forvaltningsopgaverne med medlemsstaterne: nationale, regionale, lokale myndigheder).

Det oplyses, hvordan den valgte eksternaliseringsmodel påvirker ressourceforbruget til finansieringstilskud, forvaltning og støtte samt til personale (udstationerede tjenestemænd m.v.).

I henhold til traktatens artikel 133 har Fællesskabet enekompetence inden for handelspolitikken og især hvad angår handelsbeskyttelsesinstrumenter. EF-institutionerne er ansvarlige for gennemførelsen og forvaltningen af den foreslåede forordning.

Da de undersøgelser, Kommissionen gennemfører, er "fortrolige" og af næsten retlig art, skal arbejdet udføres af vedtægtsmæssigt personale (tjenestemænd, udstationerede nationale eksperter osv.).

Hvad angår spørgsmålet om fortrolighed, skal 2 aspekter fremhæves. For det første er AD- og AS-afgørelser markedsfølsomme, idet eventuelle lækager om den nøjagtige vedtagelsesdato især vil kunne give eksportører i tredjelande og importører i EF mulighed for at iværksætte ugunstige kortsigtede transaktioner, der undergraver de pågældende foranstaltningers effektivitet. For det andet, og det er måske endnu vigtigere, indsamles der i forbindelse med alle AD/AS-undersøgelser rutinemæssigt oplysninger, som er yderst følsomme. Disse oplysninger omfatter centrale forretningsinformationer fra de berørte økonomiske aktører (omfattende fortegnelser over salg for hver enkelt transaktion, produktionsomkostninger specificeret efter individuelle produkttyper, salgskanaler, indkøbsmønstre osv.). Hvis den slags oplysninger frigives uden bemyndigelse, vil Kommissionen uden videre blive påført det finansielle ansvar herfor.

Med hensyn til afgørelsernes næsten retslige karakter skal det bemærkes, at de pågældende undersøgelser almindeligvis berører ret mange parter med de modsatte interesser. Alle disse parter har en række proceduremæssige rettigheder, som institutionen er pålagt ikke alene i kraft af traktaten, men også som følge af WTO-forpligtelser. Mange af disse proceduremæssige rettigheder styrer i detaljer den komplekse proces for indsamling af oplysninger. Det er således ikke kun de endelige konklusioner, der træffes i sådanne undersøgelser, men også de mange forudgående skridt, som er omfattet af flere forskellige retsregler.

6. FINANSIELLE VIRKNINGER

6.1. Samlede finansielle virkninger for budgettets del B (hele programperioden)

(Beregningsmetoden for de samlede beløb i nedenstående tabel skal fremgå af fordelingen i tabel 6.2.)

6.1.1. Finansieringstilskud

Ikke relevant

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
Aktion 1							
Aktion 2							
Osv.							
I ALT							

6.1.2. *Teknisk og administrativ bistand, støtteudgifter og IT-udgifter (forpligtelsesbevillinger)*

Ikke relevant

	[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
1) Teknisk og administrativ bistand							
a) Kontorer for teknisk bistand:							
b) Anden teknisk og administrativ bistand: - intern: - eksternt: <i>Heraf til opbygning og vedligeholdelse af administrative edb-systemer:</i>							
1 i alt							
2) Støtteudgifter:							
a) Undersøgelser							
b) Ekspertmøder							
c) Informations- og publikationsvirksomhed							
2 i alt							
I ALT							

6.2. Beregning af omkostningerne pr. foranstaltning i budgettets del B (hele programperioden)⁷

Ikke relevant

(Når der er flere aktioner, skal der for de konkrete foranstaltninger under hver aktion gives de oplysninger, der er nødvendige for at anslå arbejdets omfang og omkostninger.)

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	Type resultater (projekter, dossierer...)	Antal resultater (i alt år 1...n)	Gennemsnitlige enhedsomkostninger	Samlede omkostninger (i alt år 1...n)
	1	2	3	4=(2X3)
<u>Aktion 1</u>				
- Foranstaltning 1				
- Foranstaltning 2				
<u>Aktion 2</u>				
- Foranstaltning 1				
- Foranstaltning 2				
- Foranstaltning 3				
Osv.				
SAMLEDE OMKOSTNINGER				

Om nødvendigt forklares beregningsmetoden.

7. VIRKNINGER FOR PERSONALERESSOURCER OG ADMINISTRATIONSUDGIFTER

7.1. Personalemæssige virkninger

Stillingstyper	Eksisterende og/eller nyt personale til forvaltning af foranstaltningen		I alt	Opgavebeskrivelse
	Faste stillinger	Midlertidige stillinger		
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	7	7	Sagsbehandlere til at gennemføre AD- og AS-undersøgelser (A og B) + sekretariatsstøtte (C)
	B	7	7	
	C	1	1	
Andre personaleressourcer				
I alt				

⁷ Nærmere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

Behovene for menneskelige og administrative ressourcer vil være dækket inden for bevillingen til det forvaltende GD inden for rammerne af den årlige bevillingsprocedure.

7.2. Samlede finansielle virkninger af personaleforbruget

Arten af personaleressourcer	Beløb i EUR	Beregningsmetode*
Tjenestemænd Midlertidigt ansatte	540 000 i 2005 1 080 000 i 2006 1 620 000 fra og med 2007	15 ansatte til gennemsnitligt 108 000 EUR pr. ansat om året
Andre personaleressourcer (oplys budgetpost)		
I alt		

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

7.3. Andre administrative udgifter som følge af foranstaltningen

Budgetpost (nummer og betegnelse)	Beløb i EUR	Beregningsmetode
Samlet bevilling (Afsnit A7) A0701 - Tjenesterejser A07030 - Møder A07031 - Udvalg, der skal høres ¹ A07032 - Udvalg, som det ikke er obligatorisk at høre ¹ A07040 - Konferencer A0705 - Undersøgelser og konsultationer Andre udgifter (specificeres)	ca. € 7 000 pr. Person pr år (= 2005 : 35 000; 2006 : 70 000; 2007 : 105 000)	2003-budgettet for undersøgelseshold divideret med antallet af eksisterende A/B-tjenestemænd, x 5 for 2005
Informationssystemer (A-5001/A-4300)		
Andre udgifter - del A (specificeres)		
I alt		

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

¹ Det specificeres, hvilken udvalgstype der er tale om, og hvilken gruppe det tilhører.

I.	Samlet årligt beløb (7.2 + 7.3)	1 725 000 EUR fra og med 2007 (575 000 og 1 150 000 i henholdsvis 2005 og 2006) ubegrænset
II.	Foranstaltningens varighed	Ikke relevant
III.	Foranstaltningens samlede omkostninger (I x II)	

(I skønnet over, hvilke personale- og administrationsressourcer indsatsen kræver, skal tjenestegrenene tage hensyn til, hvad Kommissionen har vedtaget under de orienterende drøftelser, i den årlige politiske strategi (APS) eller ved godkendelsen af det foreløbige budgetforslag (FBF). Det skal således vises, at personalebehovet kan dækkes inden for den foreløbige vejledende fordeling af midlerne som fastsat i det FBF.

Når aktionerne undtagelsesvis ikke kunne forudses under udarbejdelsen af FBF, skal sagen forelægges for Kommissionen, som skal afgøre om og hvordan (ved ændring af den foreløbige vejledende fordeling, ved en ad hoc-omplacering, ved et tillægs- og ændringsbudget eller ved en ændringskrivelse til budgetforslaget) den kan godkende, at den foreslåede indsats gennemføres.)

De personalemæssige krav kunne ikke forudses. Ganske rigtigt var der, da man startede på forslagene med henblik på at ændre ovennævnte forordning, et behov, som en række begivenheder i marts 2003 klart understregede, for at forbedre beslutningsprocessen i Rådet og dermed sikre denne vigtige EF-aktivitets effektivitet, troværdighed og gennemsigtighed. Medlemsstaterne benyttede imidlertid lejligheden til også at insistere på en række andre ændringer, som ville øge effektiviteten, troværdigheden og gennemsigtigheden. Dermed tog de fat om nogle problemer, som allerede tidligere var blevet fremført af de økonomiske aktører og af Europa-Parlamentet.

8. RESULTATOPFØLGNING OG EVALUERING

8.1. Resultatopfølgningssystem

(Med sigte på resultatopfølgningen skal der straks fra starten på hver aktion indsamles data om, hvilke midler og ressourcer der tages i anvendelse, og hvilke resultater der opnås. Det vil konkret sige, at der 1) skal opstilles indikatorer for midler, ressourcer og resultater og 2) tilrettelægges metoder for dataindsamling)

Ikke relevant

8.2. Hvordan og hvor ofte skal der evalueres?

(Anfør tidsplan og fremgangsmåder for de evalueringer, der skal foretages undervejs og efterfølgende for at kontrollere, om målene er nået. *Flerårige programmer skal evalueres grundigt mindst én gang i programperioden.* Andre aktiviteter skal gennemgå efterfølgende evaluering eller midtvejsevaluering mindst hvert sjette år.)

Ikke relevant

9. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

(Finansforordningens artikel 3, stk. 4: "Kommissionen giver, for at forebygge risiko for svig og uregelmæssigheder, i finansieringsoversigten oplysning om eksisterende eller påtænkte forebyggende og beskyttende foranstaltninger.")

Ikke relevant